



28./X. 1918—28./X. 1928.

Nesčetné byly korporace, spolky a různé instituce, které s radostnou myslí oslavovaly 28. října 1928 jubileum prvního desetiletí zřízení našeho samostatného státu: republiky československé. Mezi těmito oslavovateli nechyběla ani naše Právnická Jednota, byť i oslava neděla se tak okázalou formou jako jinde. O slavnostní schůzi Jednoty, na níž poutavým způsobem přednášel z bohatých vlastních zkušeností Dr. Hynek Bulín o tom, jak v Brně proveden byl politický převrat v říjnu 1918, bude referováno na jiném místě. Zde dlužno vzpomenouti slavnostního projevu, jímž v lednu 1919 uvítala redakce Časopisu vznik našeho nového národního státu. V projevu tom čteme mimo jiné toto: „Krutou cizovládou porobený národ český vstoupil do řad národů svobodných a samostatných! Skutkem stalo se, co před válkou nikdo z nás netroufal si doufati. Netušené výhledy a rozhledy otvírají se pojednou zrakům našim. V pocity všeobecného nadšení a radosti mísí se však u rozvážných mužů vědomí ohromné zodpovědnosti, jež přejímají ti, kdož důvěrou národa povolání jsou, aby řídili první jeho samostatné kroky. Ujasniti si tuto zodpovědnost povinni jsou ne v poslední řadě ti, jichž povolání jest starati se o právo a povinnost, to jest čeští právníci!“ Dnes — po uplynutí prvního desetiletí — mohou si tito právníci, oslavující jubileum svého státu, k jehož konsolidaci zajisté nemálo přispěli, v pochopitelném radostném rozechvění předložit otázku, do jaké míry pocit oné zodpovědnosti přinesl skutečně ovoce. A tu zajisté i nejněsmotnějším může býti spokojen! Redakce vyslovuje tento pyšný úsudek, vzdálena jsouc daleko všech nekritických chvalozpěvů. Dosažené úspěchy nemají nás totiž naplňovati jen oprávněným dosti učiněním, nýbrž nabádati ke kritickým úvahám o tom, co nám ještě chybí. Neboť jen poznáním nedostatků možno dospěti k jejich odstranění. A máme za to, že nedostatků těch je více na straně lidí, kteří pasivně kritisují stav, kterého jsme dosáhli, než na straně těch, kteří podle svého nejlepšího svědomí a vědomí aktivně na jeho vybudování pracovali. Nespravedlivost a neskromnost těchto kritiků jest někdy přímo neuvěřitelná. K ní pojí se často stejně neuvěřitelná nevděčnost vůči činitelům, kteří se o dosažení toho, co dnes máme, nejvíce zasloužili. Lidé tohoto druhu, kteří zpravidla od našeho nového samostatného státu získali stokrát více, než tento stát od nich, přes to však se vším jsou nespokojeni a všechno kritisují, domnívajíce se, že tím dávají najevo bůhví jaký bystrozrak a ostrovtip, kalili mnohým skromnějším a pravým vlastencům tichou radost nad ohromnými



úspěchy, kterých naše mladé státní zřízení v poměrně tak krátké době dosáhlo.

Redakce a s ní zajisté veškeré členstvo naší Jednoty je však z hloubi srdce přesvědčena, že celková bilance prvního uplynulého desetiletí jest vrchovatě aktivní. Těší se zejména z toho, že k ní nemalou měrou přispěli v první řadě i naši čeští právníci, jimž platil první její projev z ledna 1919. Kéž utěšený vývoj pokračuje i v druhém a dalších desetiletích, kéž ubývá vždy více oněch maličerných škorpilů, kéž uvědomí si národ náš co nejjasněji své povahové nedostatky, způsobené jeho staletou politickou porobou, která naučila ho proti jeho vůli sloužiti, ale nevyvinula v něm schopnost vládnouti, to jest svobodně a spravedlivě rozhodovati o svých vlastních věcech. Redakce má za to, že kritické uvědomování nedostatků a soustavné úsilí po jejich odstranění v budoucnosti znamená nejkrásnější a nejmužnější oslavu prvního desetiletí naší milované republiky.

V Brně, v listopadu 1928.

**Redakce.**

---